

Rozhovor s nadaným sochařem Ruslanem Vysokikh, který přestoupil do hořické školy z Charkova

Někdy těžko hledám správná slova

IVA KOVÁŘOVÁ

Hořice – V dílnách Střední průmyslové školy sochařské a kamenické v Hořicích dokončují své maturitní práce výtvarníci, restaurátoři a také sochaři. Zastavujeme se u Ruslana Vysokikh, který z tvrdého vápence seká alegorii sochaře, jenž povstává z kamene. Dvaadvacetiletý mladík přestoupil do zdejší školy z Ukrajiny. Podle vyjádření ředitele Josefa Moravce je to složitá cesta přes ministerstva a další instituce. Na hořické škole vstoupil do třetího ročníku oboru sochař. Splnil si svůj sen.

Ruslan intenzivně pracuje v ochranné roušce a nás zajímá, proč sáhl po vápenci, když okolí Hořicka oplývá pískovcem.

Práce s vápencem je náročnější, ale výsledek je krásnější a trvanlivější než z pískovce.

Pocházíte z Charkova, kde jste studoval na výtvarné akademii. Proč jste školu opustil?

Toužil jsem pracovat s kamenem a na Ukrajině takto zaměřenou školu nemáme. Hořická se mně líbila, našel jsem si ji na internetu.

Jak vás Hořice přijaly a jak se vám líbí v Česku?

Hořice jsou malé město, všichni se tu znají a k místním mám velmi dobrý vztah. Tady se mně moc líbí, ve škole je to taky krásné, nebude se mně chtít odejít. V Čechách obdivuji pestrost krajiny a četnost lesů. Ty miluji, to my nemáme.

Ruslane, od domova vás dělí

víc než tisíc kilometrů. Stýská se vám? Jak často se vracíte domů?

Stýská se mi, domů se podívám jen dvakrát ročně. Ale nedá se nic dělat.

Umíte celkem dobře česky. Bylo pro vás těžké osvojit si náš jazyk?

No, někdy se zadržnu a těžko se mi hledají správná slova. Češtinu jsem se učil dva měsíce na Ukrajině, pak ve školním prostředí. Není těžká na učení, je podobná ukrajinštině a ruštině, ale já úplně kvůli češtině zapomněl ukrajinštinu. Nepoužívám ji, spousta slov se mi plete a nyní je ani nedokážu říct.

Co vás přivedlo k umění? Byly to rodinné dispozice?

Nezdědil jsem talent po svých předcích, ale od dětství jsem rád modeloval a kreslil. Pro rodinu bylo náročné zajistit mé vzdělávání v Čechách. Moc peněz nemáme, tak si musím najít nějaké zaměstnání. Snad se to povede.

Co další životní kroky? Prý směřují do Prahy?

Ano, už jsem složil zkoušky na akademii do Prahy do ateliéru figury a medaile. Co bude dál, netuším, pro začátek bych chtěl pracovat v Čechách.

Neodpustím si klasický dotaz. Co vám u nás nejvíce chutná?

Knedlíky se zelím a maso.

A co děvčata?

Máte hodně krásná děvčata, ale u nás jsou hezčí.

DVAADVACETILETÝ Ruslan z Charkova dokončuje v hořické škole svoji maturitní práci. Nadaný figurista nastoupí od října na akademii do Prahy. Po Hořicích se mu prý bude stýskat. Foto: Deník/kov

INZERCE

PROFI ÚČET

PODNIKATELE Z ČESKÉHO RÁJE UMÍME OCENIT

PROTO DÁVÁME ÚČET ZDARMA VŠEM, KTERÍ PODNIKAJÍ V OBCÍCH DO 3 000 OBYVATEL.

PROFI ÚČET NA DVA ROKY ZDARMA!

